

Els jocs de paraules de Hamàs

El president de Palestina Mahmud Abàs (a la dreta) amb el primer ministre Ismael Haniye, reunits a les oficines presidencials de la Franja de Gaza.

Entre la guerra i la pau. L'organització islamista Hamàs va fer la setmana passada un pas històric en la seva trajectòria política per reconèixer l'existència de l'estat d'Israel, una concessió fins ara inaudita. La pressió interna i externa ha pogut més que el seu immobilisme ideològic. Tanmateix, els islamistes radicals continuaran aixecant el fusell amb una mà i amb l'altre el dit al Parlament. Una equació amb la qual difícilment s'aixecarà el boicot internacional que des de fa cinc mesos escanya l'existència dels palestins.

Després de setmanes de tenses negociacions, les faccions principals van assolir un consens nacional sobre l'anomenada "iniciativa dels presos", un pla que reconeix implícitament el dret a existir a Israel. Aquest document, signat tant pels islamistes de Hamàs al Govern com pel partit de la presidència, Al-Fatah, advoca per la creació d'un estat palestí exclusivament a Cisjordània, Gaza i Jerusalem Occidental; uns límits que Hamàs no havia acceptat mai i que comporten una solució al

Després de setmanes de discussió, les dues principals organitzacions palestines, Al-Fatah i Hamàs, han arribat a un acord històric que posa fre al seu enfrontament. Els islamistes radicals de Hamàs reconeixen implícitament el dret d'Israel a existir, tot i que es neguen a renunciar a la resistència.

conflicte basada en dos estats, tal com exigia el president palestí Mahmud Abbas.

La redacció definitiva del document en el moment de tancar aquesta edició encara no es coneixia. Tot i així, n'ha transcendit alguns detalls. L'èxit de text és producte dels malabarismes i màntics que conté, una redacció amb guàrdia capaç de satisfer les dues parts sense que sembli que cap de les dues ha fet gaires concessions. De fet, Hamàs ha introduït en el document una clàusula molt clara "per tal de no reconèixer la legitimitat de l'ocupació", segons l'islamista Sami Abu Zuhri, que utilitza els mateixos termes amb què el seu grup acostuma a referir-se a Israel. O bé que és el mateix, Hamàs ha trobat un subterfugi per no haver de reconèixer obertament l'estat jueu, una concessió que mentre continuï l'ocupació es nega a fer.

Un nou govern. El segon punt essencial de l'acord és la formació d'un nou govern que substitueixi l'executiu monocolor que lidera actualment Ismael Haniyeh. Falta saber si serà un govern d'unitat nacional integrat per polítics de totes les faccions, com vol Hamàs, o si triomfarà la proposta d'Al-Fatah de fer un govern exclusivament format per tecnòcrates. El perfil del Govern això no obstant, s'acabarà de tancar durant les properes setmanes, segons van assenyalar fonts properes a la negociació.

Amb aquests canvis el president de l'Autoritat Nacional Palestina, el moderat Mahmud Abbas, espera recuperar la confiança de la comunitat internacional, la qual va tallar els ajuts econòmics als palestins d'ençà que Hamàs va pujar al poder. Sembla, però, que el president ho tindrà difícil. Hamàs intenta que el nou govern continuï presidit per Ismael Haniyeh, de manera que la comunitat internacional continuï titllant-lo de "terrorista". D'altra banda, la clàusula per no reconèixer explícitament l'estat d'Israel difícilment contentarà els donants d'ajut, que exigeixen a Hamàs un reconeixement

obert, l'abandonament de les armes i l'acceptació dels acords previs.

Un gran pas endavant. Tot i així, aquest gran pacte nacional, que subscrigué la iniciativa presentada el mes de maig per destacats líders de totes les faccions que tenen membres empresonats a Israel, representa un pas significatiu cap a la moderació dels islamistes. Totes les faccions, de fet, es van comprometre a limitar els atacs als territoris ocupats per Israel el 1967. Si es compleix aquest compromís s'acabarien els atemptats contra les persones civils a l'interior d'Israel.

L'únic forat en el consens el torna a protagonitzar la Jihad Islàmica, l'única de les faccions sense representació par-

lamentària que té pes al carrer. Aquest grup, satèl·lit de l'Iran i de Hezbol·lah, no ha acceptat de posar límits geogràfics als seus atemptats, com tampoc no ha volgut entrar en el joc de paraules que reconeix implícitament Israel. Una absència significativa, ja que la Jihad és responsable de la majoria d'atemptats terroristes comesos a l'interior d'Israel des de la firma de la treva el febrer del 2005.

A Gaza, l'acord entre Hamàs i Al-Fatah ha arribat com l'aigua beneïda. En clau interna el document aprovat posa les bases per unificar les dispars plataformes polítiques del Govern i la presidència; un distanciament que s'ha traduït fins ara en una lluita de poder amb enfrontaments armats entre Hamàs i

Al-Fatah. La tensió ha assolit nivells tan alarmants que fins i tot alguns polítics palestins es van atrevir a vaticinar una guerra civil.

El penúltim focus de tensió entre ambdues formacions, el referèndum sobre la iniciativa dels presos, previst per a final de juliol, sembla que també quedarà cancel·lat. El president Abbas va establir la vigília de la celebració del referèndum com a termini per arribar a un acord per la via del diàleg. L'alternativa era el boicot tant de Hamàs com de la Jihad Islàmica, un horitzó ennuvolat cridat a incrementar la tensió i els enfrontaments al carrer.

*Ricardo Mir de Francia
Franja de Gaza*

Israel entra a Gaza per rescatar el soldat Gilad Shalit

L'encaixada de mans entre Hamàs i Al-Fatah ha arribat en el moment menys esperat. El mateix dia en què se signava l'acord entre els palestins, l'exèrcit israelià entrava, amb un gran desplegament d'efectius, de nou a la franja de Gaza, per primera vegada d'ençà que se'n va retirar l'estiu passat. L'objectiu dels israelians era rescatar el caporal Gilad Shalit, de dinou anys, capturat per les faccions palestines tres dies abans en una base propera al sud de Gaza. En aquella agosarada operació, perpetrada pel braç armat de Hamàs, els Comitès Populars de Resistència, i pel desconegut Exèrcit Islàmic, van ser assassinats dos soldats israelians més.

Tot i els intensos esforços diplomàtics, encapçalats per Egipte, la sort d'aquest soldat continuava penjant d'un fil en el moment de tancar aquesta edició. Shalit, tanmateix, no ha estat l'únic segrestat; un colon jueu i un ciutadà resident en un poble proper a Tel Aviv van córrer la mateixa sort. Una acció sense precedents des dels anys vuitanta del segle passat.

A canvi de l'alliberament del soldat, els captors van demanar com a rescat l'alliberament de totes les dones i els

menors palestins que hi ha empresonats a Israel, uns 400 en total. Aquesta possibilitat va ser negada rotundament pel primer ministre israelià, Ehud Olmert. L'operació de l'exèrcit, va dir, no busca reocupar Gaza, sinó retornar el soldat a casa. Els habitants de la Franja de Gaza van viure amb una barreja de nerviosisme i orgull, amb la seva dis-

posició a plantar cara, les primeres hores de l'operació israeliana. Les bombes sonores van retronar durant tot el dia i la nit, trencant vidres a les cases i enviant molts nens a l'hospital, víctimes de crisis nervioses. Tres ponts van ser destruïts, així com l'única central elèctrica de Gaza, pels bombarders F-16 de l'exèrcit israelià, i van deixar sense llum el 60% de la població. Es calcula que les pèrdues econòmiques s'acosten als 30 mi-

Tancs israelians aparcats en Mefalsim prop de la frontera nord de la Franja de Gaza, preparats per a entrar en combat.

lions de dòlars.

El president israelià, Ehud Olmert, va responsabilitzar l'Autoritat Nacional Palestina de tot el que ha succeït. Israel amenaça de considerar objectius militars els ministres de Hamàs, inclòs el cap del Govern, Ismail Haniyeh, si el soldat, tractat com a presoner de guerra per les faccions palestines, pateix algun mal.